

ОПШТА ГРУПА ◆ ФИЛОЗОФИЈА

Лепа уметност успеха показује како су савети поп звезда попут Мадоне или уметника Демијена Херста драгоцени за подстицање иновације, конкурентске предности, лидерства и низа других важних питања из области пословања. Уз обиље контроверзних идеја, фасцинантних чињеница и сјајних примера. Ова књига даје пословне лекције које ће вас подстакнути да што пре почнете да их примењујете. Иновације су незаобилазна тема за менаџера 21. века. Сада је тренутак да почнете да учите од оних који су их примењивали вековима, а то су уметници. Питате се како ваша фирма може да одржи конкурентску предност? У овој књизи се сугерише да потражите савет од најуспешнијих уметника од којих ћете научити како да осмислите стратегије за увођење иновација и креативности у ваше пословање.

СИЈ 0 (ЛАТИНИЦОМ)

„Изложићу ти историју филозофије. Наравно не целу, али ипак њених пет блиставих тренутака. У сваком поглављу даћу ти пример једне или две велике визије света, везане за одређено временско раздобље, тако да ћеш моћи, уколико будеш желео, самостално да читаш најважнија филозофска дела. Одмах на почетку даћу ти једно обећање: све те мисли ћу излагати на потпуно разумљив начин, користећи се што је могуће мање филозофским жаргоном, усмеравајући се на суштину, на оно што је у њима најдубље и изнето с највише жара“.- Лик Фери

СИЈ 1 (ЛАТИНИЦОМ)

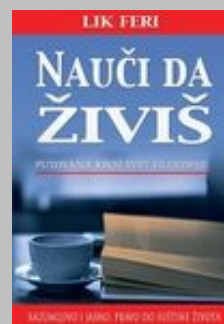
1. АНДЕРСОН, Џејми

ЛЕПА уметност успеха : како познавање велике уметности може довести до великог пословног успеха / Џејми Андерсон, Јерг Рекенрих и Мартин Куп. - Београд : Моно и Мањана, 2011 . - 250 стр.

2. ФЕРИ, Лук

НАУЧИ да живиш : преглед филозофије намењен младим генерацијама / Лик Фери ; с француског превела Војна Гутеша. - Београд : Моно и Мањана, 2011 . - 260 стр.

◆ ПСИХОЛОГИЈА ◆

3. **ЈАЛОМ, Ирвин Д.**
ГЛЕДАЈ у сунце :
превазилажење ужаса од смрти /
Ирвин Д. Јалом. - Нови Сад :
Психополис институт, 2011. - 233 стр.

Савремена психотерапија, толико посвећена критичком самоиспитивању и истрајна у ископавању најдубљих слојева мисли, удаљила се од испитивања нашег страха од смрти, најважнијег и свеprisутног фактора који је у основи великог дела нашег емоционалног живота. И сам Јалом тврди да је то удаљавање осетио и на сопственој кожи у разговорима са пријатељима и колегама, док је писао ову књигу. Чим би чули да пише о превазилажењу страха од смрти – убрзо би сви у разговору прешли на другу тему!

Јалом сматра да са смрћу треба да се суочимо као и са другим страховима. Треба да размишљамо о свом коначном крају, да се упознамо са њим, да га разложимо и анализирамо, да га разумемо и одбацимо ужасавајућа детиња искривљена схватања о смрти.

СИЈ 159.9 (ЈАТИНИЦОМ)

4. **ФЕЈБЕР, Адела**
КАКО да причате да би вас деца
слушала - слушајте да би вам деца
причала / Адела Фејбер и Елејн
Мазлиш. - Београд : Моно и
Мањана, 2009. - 265 стр.

Верујете ли да се с вашим дететом можете без свађања договорити око свега? Јутарње придике, вечерње препирке око одласка у кревет, свађе око кућних обавеза... све то може да нестане уколико примените одговарајуће технике комуникације, о којима причају стручњаци широм света. Ауторке Адела Фејбер и Елејн Мазлиш – некада и саме осујећене мајке – користе животне ситуације да би вам показале како да поштујете дете и одговорите на његове прохтеве, а да истовремено задовољите сопствене потребе. Чак и кад треба да одржите предавање, то може да се одвија на леп начин. Научите да избегнете претварање обичног разговора у свађу. Подучавајте уместо да критикујете, изаберите делотворне казне, покажите деци последице одређеног понашања...

СИЈ 159.9 (ЈАТИНИЦОМ)

◆ ПСИХОЛОГИЈА ◆

Служећи се јединственом стратегијом у комуникацији, Адела Фејбер и Елејн Мазлиш кроз једноставне дијалоге и феноменалне стрипове – већ препознатљиве из њиховог претходног бестселера „ Како да причате да би вас деца слушала – слушајте да би вам деца причала“ – упућују родитеље и наставнике како да помогну деци при решавању свакодневних проблема у учењу.

Ова јединствена књига показује како родитељи и наставници могу да уједине снаге и инспиришу децу да буду самосвесна, самодисциплинована и посвећена учењу.

СИЈ 159.9 (ЛАТИНИЦОМ)

Да ли повећане могућности избора заиста чине људе срећнијим? Јер, свакодневно се суочавамо са изборима у скоро свим областима живота: образовању, каријери, пријатељству, сексу, везама, родитељству, религији. И није спорно да избор унапређује квалитет наших живота и да је од суштинског значаја за нашу аутономију, а са друге стране, чињеница да је неки избор добар не мора неопходно да значи да је више избора - боље. Књига врло уверљиво доказује да се многи међу нама сувише труде да направе најбољи избор, као и да би се већина од нас боље осећала уз мање избора!

СИЈ 159.9 (ЛАТИНИЦОМ)

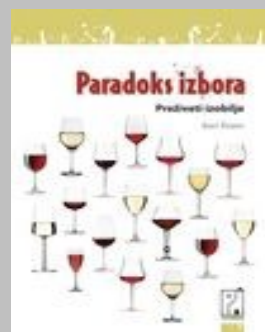
5. ФЕЈБЕР, Адела

КАКО да причате да би деца учила : код куће и у школи : шта би сви родитељи и наставници требало да знају / Адела Фејбер и Елејн Мазлиш. - Београд : Моно и Мањана, 2011 . - 282 стр.

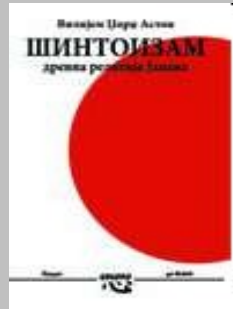
6. ШВАРЦ, Бари

ПАРАДОКС избора : преживети изобиље / Бари Шварц. - Нови Сад : Психополис институт, 2011. - 253 стр.

◆ РЕЛИГИЈА ◆ ЕТНОЛОГИЈА

7. АСТОН, Вилијам Георг
ШИНТОИЗАМ : древна религија
Јапана / Вилијам Џорџ Астон. - Београд :
Либер, 2010. - 103 стр.

Вилијам Џорџ Астон (William George Aston, 9. април 1841 – 1911), био је конзул у амбасади Велике Британије у Јапану и Кореји. Својим истраживањима и књигама умногоме је допринео развоју јапанологије 19. века. Написао је прву модерну граматику јапанског језика – „Кратка граматика јапанског језика“ (1869), „Граматика јапанског писаног језика“ (1872), „Граматика јапанског говорног језика“ (1888).

У делу „Шинтоизам – древна религија Јапана“ (1907), Астон даје сажет преглед развоја јапанске аутохтоне религије, њених митова, божанстава, свештенства, обреда и обичаја.

СИЈ 2 (ЋИРИЛИЦОМ)

8. БАНДИЋ, Душан
НАРОДНО православлје / Душан
Бандић. - Београд : Књижара Круг,
2010. - 170 стр.

„Скуп традиционалних веровања, предања, ритуала, забрана, који се обично означава појмом `народна религија Срба`, одавно је предмет научног интересовања.

Она се формирала на размеђи две различите идеологије, две различите религијске традиције- паганске и хришћанске.

Зато се почетак христијанизације Срба може третирати и као почетак дуготрајног и мукотрпног рађања религије коју називамо народном“, рекао је аутор у својој књизи

СИЈ 39 (ЛАТИНИЦОМ)

◆ РОМАНИ ◆

Роман о Леонарду да Винчију. Познајемо га као ренесансног генија: проналазача, научника, уметника. Као визионара и сликара Мона Лизе, тајновите Ђоконде. Познавали су га као Леонарда из Винчија, Леонарда Фирентинца: јеретика, касапина, залуђеника....

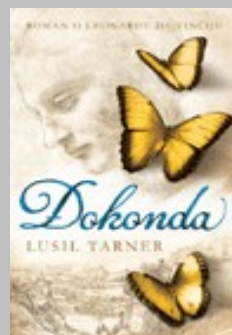
„ Зора је. У стаји, на дрвеној плочи стоји језиво створење, делом гуштер, делом пас, делом петао, скрпљено од неколико искасапљених животиња. Седећи пред њиме, дечак црта чудовиште. Његова прва мисао: људима је потребно да се спасавају једни од других. Друга: људима је потребно да се спасавају од себе самих. Усамљено дете, Леонардо је близак само с Лизом Герардини, девојчицом која га уходи у радионици“.

СИЈ 821.111-31 (ЛАТИНИЦОМ)

Мајлс Грин буди се у непознатој болници, немајући појма како је тамо доспео, нити ко је он. Не препознаје своју жену, нити се сећа имена њихове деце. Невероватно леп и стасит доктор саопштава му да је његов нервни центар за сећање повезан са сексуалном активношћу и позива још заноснију медицинску сестру Кори да му помогне у лечењу... У једној крајње неконвенционалној болничкој соби читалац „прислушкује“ озбиљне разговоре, јетке псовке и урнебесно ругање у еротском герилском рату о којем приповеда Мантиса. Овај роман тежи да истражи природу стварности и стваралаштва, отуђење уметности, развој књижевности, однос између полова и још много тога.

СИЈ 821.111-31 (ЛАТИНИЦОМ)

9. ТАРНЕР, Лусил
ЂОКОНДА / Лусил Тарнер. -
Београд : Лагуна, 2011. - 290 стр.

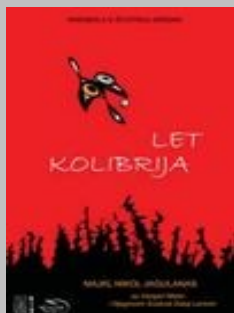

10. ФАУЛС, Џон
МАНТИСА / Џон Фаулс. -
Зрењанин : Агора, 2011. - 217 стр.

◆ ПРИПОВЕТКЕ ◆ ПИСМА

11. ЈАГУЛАНАС, Мајкл Никол
ЛЕТ колибрија : парабла о
животној средини. - Нови Сад :
Киша : Стилос Арт, 2011 . - 61 стр.

Ова једноставна и надахњујућа парабла сликовито приказује значај предузимања малих корака на путу ка великом циљу. Од давнина приповедана међу припадницима народа Кечуан из Јужне Америке и Хаида са Северног Пацифика, ова прича постала је талисман за екологе и активисте читавог света. Уз прелепе илустрације Мајкла Никола Јагуланаса и с подршком Вангари Матаи, добитницом Нобелове награде. Ова књига нас све подстиче на то да живимо у хармонији с окружењем и штитимо драгоцену и ипак сасвим ограничено светско природно благо. Колибри је симбол мудрости и храбрости. У овој инспиративној причи, одлучни колибри се бори са разбукталом пожаром који прети шуми, подстичући нас на размишљање о томе како снага нема увек везе са величином. Међутим, увек има везе са истрајношћу и посвећеношћу.

СИЈ 821.111-34 (ЈАТНИЦОМ)

12. ПЕНИНГТОН, Ен
ПИСМА Васку Попи / Ен
Пенингтон. - Нови Сад : Академска
књига, 2010. 236 стр.

Садржај писама објављених у овој књизи је преглед рада Ен Пенингтон на превођењу песама и збирки песама Васка Попе, као и њена брига за издавање, естетски изглед Попиних збирки и пласман његових књига у Енглеској и Америци. У писмима се Ен Пенингтон диви песниковом стваралаштву. Писма откривају да је Ен Пенингтон, за издавање књига Васка Попе ангажовала тада позната песничка имена и угледне издавачке куће у Енглеској и Америци. Нажалост, одговори песника на ова писма нису познати, јер их нема у архиву Оксфордског универзитета.

СИЈ 821.111-6 (ЈАТНИЦОМ)

◆ РОМАНИ ◆

Изнурена од дугогодишњих разочарања, политички саветник Меги Костело најзад почиње да ради за лидера у ког може да верује. Заједно са читавом Америком, сву своју веру улаже у председника Стивена Бејкера и у њему види човека који ће повести свет у једну сигурнију, лепшу будућност.

Али одједном израња непријатељ: извесни Вик Форбс открива најпре једну, потом и другу скандалозну причу о новом председнику. Прети и трећим открочењем – оним које ће у потпуности уништити Бејкера.

Од тренутка кад Форбса налазе мртвог, Меги бива увучена у вртлог. Је ли могуће да иза Форбсовог убиства стоји вођа ког је она идеализовала? Да ли ју је заслепила и заварала његова порука о променама и нади? Ко је прави Стивен Бејкер?

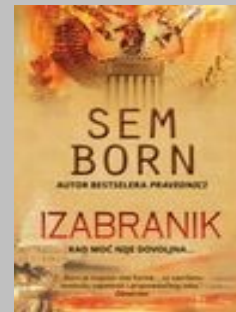
СИЈ 821.111(73)-31 (ЈАТНИЦОМ)

Осам дана пре летње дугодневице, један човек бива искасапљен у језивом обреду приношења жртве на древном локалитету Стоунхенца, пред скупом поклоника у одорама. У року од неколико сати, један од најчувенијих светских археолога извршава самоубиство у оближњој сеоској кући. А отуђеном сину, младом археологу Гедеону Чејсу, оставља загонетно писмо...

Удруживши се с неустрашивом вилтширском полицајком Меган Бејкер, Гедеон ускоро разоткрива тајно друштво – прастару међународну легију која је хиљадама година привржена Стоунхенцу. С харизматичним и немилосрдним новим вођом за кормилом, култ сада изводи обредна жртвовања људи, у застрашујућем настојању да овлада тајнама каменова.

СИЈ 821.111(73)-31 (ЈАТНИЦОМ)

13. БОРН, Сем
ИЗАБРАНИК / Сем Борн. -
Београд : Лагуна, 2011. - 438 стр.

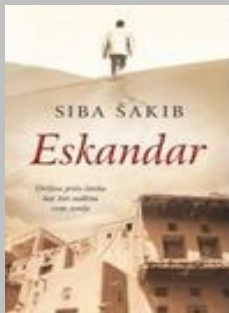
14. КРАЈСТЕР, Сем
ЗАВЕШТАЊЕ Стоунхенца :
[завера стара 5000 година] / Сем
Крајстер. - Београд : Лагуна, 2011. -
498 стр.

◆ РОМАНИ ◆ БЕСЕДЕ

15. ШАКИБ, Сиба

**ЕСКАНДАР : роман / Сиба
Шакиб. - Београд : Лагуна, 2011. - 563
стр.**

Година је 1908. Сунце немилосрдно пржи село у забитима, негде дубоко на југу Ирана. Упркос забрани, Ескандар се усуђује да пређе брдо, да прекорачи границу дозвољеног света. Тамо иза су незнанци, плавокоси туђини који копају рупе у његовој земљи. Странци имају воду и храну, све што недостаје људима у селу.

Сиба Шакиб овим изузетним романом приказује ћудљиву судбину Ирана и његов пут од архаичног друштва, у које продиру западни утицаји у време када Европом тутње светски ратови, до протеривања персијског шаха, и даље – све до наших дана. У ову дирљиву причу уткан је кључ за разумевање данашњих политичких и друштвених збивања на простору некадашње Персије.

СИЈ 821.112.2-31 (ЈАТНИЦОМ)

16. КАЗАТИ МОДИЊАНИ, Звева

**КОРАЛНОЦРВЕНА / Звева Казати
Модињани. - Београд : 2011. - 411 стр.**

Коралноцрвена, боја која приказује страст. Налик оној која прожима ову снажну причу, обележену одлучношћу главне јунакиње да оствари своје снове, не изневеравајући притом себе. Лилијана Корти одраста с браћом и сестром у радничкој породици, у послератном Милану. Од родитеља је научила да сачува достојанство и да се бори за своја права у друштву у којем најслабији често трпе тлачење и неправде. Времена се брзо мењају: стижу године економског процвата, године незадовољства и мрачни дани тероризма, потом веселе године процвата Милана, преплитање политике и пословног света...

СИЈ 821.131.1-31 (ЈАТНИЦОМ)

◆ РОМАНИ ◆

Ово занимљиво дело, написано као приповест, омогућава нам да разумемо појаву хришћанства и основе хришћанске вере. У њему се одлучно поставља кључно питање: ко је Исус?

„А ви шта велите ко сам ја?“ Ово питање, које је Исус упутио својим ученицима, није нимало изгубило значај иако је прошло готово две хиљаде година од његове смрти. Јеванђеља нису отклонили вео сумње који обавија тог изузетног човека. Да ли је он пророк? Месија кога чекају Јевреји? Божји син?

СИТ 821.133.1-97(ЛАТИНИЦОМ)

У поноћ 1. јануара, у једној неименованој земљи, на мистериозан начин смрт престаје да посећује њене становнике. Од тог тренутка нико више не умире и одговор на ову невероватну појаву нису у стању да дају ни научни, ни државни, ни црквени ауторитети. Преко ноћи пропадају осигуравајућа друштва, прети банкрот пензијског система, а и хришћанско учење о васкрсењу озбиљно је доведено у питање... Како обични људи доживљавају смрт у овим околностима, на шта су, упркос првобитном усхићењу, спремни да би је се поново домогли – приповеда се у овом роману барокног стила и раскошне имажинације, још једној Сарамаговој алегирији која дотиче вечна питања човековог постојања и његове судбине.

СИТ 821.134.3-31 (ЛАТИНИЦОМ)

17. ЛЕНОАР, Фредерик

КАКО је Исус постао Бог / Фредерик Леноар. - Београд : Лагуна, 2011. - 327 стр.

18. САРАМАГО, Жозе

СМРТ и њени хирови / Жозе Сарамаго. - Београд : Лагуна, 2011. - 227 стр.

◆ РОМАНИ ◆

19. ВАРГАС ЉОСА, Марио

ЗЕЛЕНА кућа / Марио Варгас Љоса ; превела Гордана Михајловић. - Београд : Лагуна, 2011. - 456 стр.

У Пијури, пустињи у перуанском приобаљу, један старац, дон Анселмо, подиже зелену кућу, кућу уживања. Многи ће је посећивати и ширити причу о развратним услугама које су ту пронашли све док Зелена кућа не прерасте у мит. Онда ће је, заједно са осталим „чуварима морала“, у борби против „изопачене јазбине“ спалити један свештеник. Годинама касније, Дон Анселмова ћерка Чунга оснива нову јавну кућу и даје јој исто име Зелена кућа. Заједно са новим зидовима, из пепела је изашао стари дух бордела. Нови гости плету старе нити разврата, посрнућа, живота...

СИТ 821.134.2(7/8)-31 (ЛАТИНИЦОМ)

20. ВАРГАС ЉОСА, Марио

РАЗГОВОР у Катедрали / Марио Варгас Љоса ; превела са шпанског Јасна Буњевац Сотело. - Београд : Лагуна, 2011. - 622 стр.

Из искрених размишљања и интимних разговора с невероватном плејадом ликова које главни јунак Сантјаго Савала, студент универзитета Сан Маркос у Лими, активиста Универзитетске федерације Каунде, сусреће у неугледној, сиротињској кафани Катедрала. Израстао је роман маестралне структуре, свакако јединствен у латиноамеричкој књижевности, повремено мозаик, а повремено лавиринт људских судбина. Открива целовиту драму Перуа педесетих година прошлог века, кроз исповести обичних људи и аутобиографске детаље.

СИТ 821.134.2(7/8)-31 (ЛАТИНИЦОМ)

◆ РОМАНИ ◆

Кенџи је младић који новац зарађује радећи као водич странцима кроз токијско подземље секса. Три дана пре Нове године добија позив од Френка, америчког бизнисмена заинтересованог за тродневни аранжман по токијским секс клубовима. Међутим, његов клијент је све само не обичан секс туриста и Кенџи убрзо схвата да је у друштву човека који је можда одговоран за језива дела која су шокирала Токио. Кенџи је на путу са кога је повратак тешко могућ.

Фасцинантан портрет савременог Јапана, његове декаденције и мрачних страна проткан социолошким детаљима. Ово је истовремено бриљантна студија једне земље и напет и језив трилер из пера једног од најпопуларнијих савремених јапанских писаца.

СИЈ 821.521-31 (ЛАТИНИЦОМ)

21. МУРАКАМИ, Рју

У мисо супи : роман / Рју Мураками. - Београд : Воока, 2010 . - 174 стр.

22. ЂУРЂЕВИЋ, Мирјана

БРЕМАСОНИ : 6011. А. Л. / Мирјана Ђурђевић. - Београд : Лагуна, 2011. - 284 стр.

На одлуку власти Краљевине Југославије, у лето 1940, да забрани рад масонерије, слободни зидари одговарају на себи својствен начин: одлучују да се, до бољих времена, „самоуспавају“. Али, претходно треба да се сложе. Да ли су „тајна браћа“ Бранислав Нушић, Борислав Пекић, Ђорђе Вајферт, Петар Ичко, Сима Милутиновић Сарајлија... успела да постигну договор о самоуспављивању. У томе им помаже друга, још тајнија, моћнија и успешнија организација, ексклузивно женска, предвођена Великом Тетком. Ту су и ликови – и „чинови“ – Велике Алапаче, Велике Метле и, чак, Велике Кесе... Колико год била духовита и оригинална, ниједна прича о масонерији не може бити лишена древне мистике, па је у њу и славна београдска мумија уплела своје кошчате прсте.

СИЈ 821.163.41-31 (ЛАТИНИЦОМ)

◆ РОМАНИ ◆

23. НИКОЛИЋ, Зоран Љ.

ГРАД тајни / Зоран Љ. Николић. - 2. изд. - Београд : Лагуна, 2011. - 311 стр.

Једна од највећих тајни Балкана је она о гробу хунског војсковође Атиле, који је сахрањен на дну реке да му нико никада не пронађе гроб. Потрага за њим траје све док таква легенда живи, а трагачи су све упорнији, без обзира што тајна измиче све дубље у историјску тмину.

Београдског новинара, стручњака за тајну историју, ангажује богати Американац, да буде члан екипе која ће кренути у потрагу за Атилиним гробом. Али тајна Атилиног вечног почивалишта није једина тајна која ће их пратити на том путу, то је само почетак нечег већег и мистичнијег – кључа свих тајни.

СИЈ 821.163.41-31 (ЋИРИЦИЈОМ)

24. НОВАКОВИЋ, Мирјана

ТИТО је умро / Мирјана Новаковић. - Београд : Лагуна, 2011. - 413 стр.

Новинарка сазнаје за текст објављен у „Политици“ (1968). у којем су тачно предвиђени датум и време Титове смрти, дванаест година пре него што је Тито заиста умро. Почиње да истражује ко је и како ово успео да изведе, а, у међувремену, иако у немилости владајуће странке, добија акредитацију да извештава са скупштине на којој се бирају нови лидери и владари Србије. И тамо ће је брзо заокупити нови злочин.

Узбудљива књига у којој ћете уживати као у напетом криминалистичком роману са истрагом, незаборавним ликовима, тајанственим убиствима и неочекиваним прекретима.

СИЈ 821.163.41-31 (ЛАТИНИЦОМ)

◆ РОМАНИ ◆

Протагонисткиња најновије књиге Ведране Рудан, својеврсни ауторичин алтер-его, жена је која живи у срећном браку, води успешан посао, има кћер коју воли и која ту њезину љубав искрено узвраћа. Дакле, реч је о зрелој особи чија је реалност стабилна, мирна и угодна, али која ипак, и у шездесетој години, није у стању да разреши основну дилему и питање које је прати током одрастања и живота. Мирис оца-силоватеља добро јој је познат – он заудара на бели лук и бело вино – али који је то, доврага, мирис мајке? Одговор на ово необично, болно питање и сâм је необичан. Па и болан.

СИЈ 821.163.41-31 (ЈАТИНИЦОМ)

Књига је фингирана аутобиографија једне петнаестогодишње девојчице, која важи за малог монструма или вундеркинда. Могло би се рећи да је роман нека врста негативног образовног романа (јунакиња све вредности открива у јавној кући, у друштву шљама и олоша високе класе). Али књига је и слика једног времена: има у њој политичких убистава, описа протестних шетњи и 5. октобра 2000 године, па свега оног што се дешавало после „демократских промена“ (пљачка у виду приватизације, општа незапосленост). Чварчић назива себе дететом контејнерске (ђубретарске) генерације.

СИЈ 821.163.41-82 (ЋИРЧИЦОМ)

25. РУДАН, Ведрана
ДАБОГДА те мајка родила / Ведрана Рудан. - Загреб. 2010 . - 229 стр.

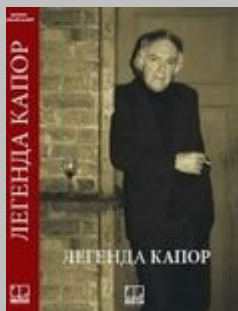
26. САВИЋ, Милисав
ЧВАРЧИЋ / Милисав Савић. - Београд : Ариадна, 2010. - 208 стр. ; 21 цм.

◆ МЕМОАРИ ◆ БИОГРАФИЈЕ

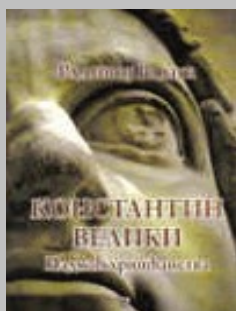
27. ЛЕГЕНДА Капор

ЛЕГЕНДА Капор / приредила Љиљана Капор. - Београд : Књига комерц, 2011. - 317 стр.

28. РАДИЋ, Радивој

КОНСТАНТИН Велики : надмоћ хришћанства / Радивој Радић. - Београд : Evoluta, 2010 . - 207 стр.

„Када умре писац и сликар, живе његове књиге и слике. Када је пролетост умро Момчило Капор, остао је у сећању човек који је само на себе личио. Онај Београђанин који је од својих савременика најтачније видео и најбоље познавао тај и прошлости и изгледом драматичан, лепо ружан град, у коме је најлепше оно што је најстарије, а најружније све оно што је ново, а Момо Капор дошљак, какви су већином сви Београђани, познавао га је као старо-

седалац и волео више од свих његових житеља.“ рекао је Добрица Ћосић у овом делу

СИТ 821.163.41-94 (ЋИРИЦИОМ)

У десет поглавља која чине књигу аутор се бави римском историјом и историјом хришћанства прва три века после Христа, Константином Великим, који је препознао велику снагу нове религије и тако је отпочела нова епоха у светској историји. Књига иде у сусрет прослави 1700 година годишњици од доношења Миланског едикта. Проблематизује и осветљава поједине догађаје који су важни за разумевање живота и личности Константина. Следе поглавља о самом Константину Великом и догађајима из његовог времена и, на крају, поглавља која се баве Константиновим наслеђем, односно оним што се догодило након његове смрти па до краја IV века, када је хришћанство тријумфовало.

СИТ 929 (ЋИРИЦИОМ)

◆ ИСТОРИЈА ◆

Билу Брајсону је једног дана пала на памет мисао о томе како много више времена посвећујемо проучавању историјских битака и ратова него размишљању о томе од чега се историја заиста састоји: од векова у којима су људи мирно обављали своје свакодневне послове – јели, спавали и просто се трудили да живе што удобније.

СИТ 930.85 (ЛАТИНИЦОМ)

Камиказе као историјски симбол Јапана, као најкарактеристичнија ознака стања у коме се налазила цела јапанска нација... Да би се разумеле камиказе, било је неопходно изнети многе податке из јапанске историје и из скоро свих области јавног и приватног живота које је јапански грађанин водио у току последњих деценија, јер корени камиказа леже више у друштвеној структури и психологији нације него у самој личности која се жртвује.

СИТ 94 (ЋИРИЛИЦОМ)

29. БРАЈСОН, Бил

КОД КУЋЕ : кратка историја приватног живота / Бил Брајсон. - Београд : Лагуна, 2011. - 580 стр.

30. Камиказе

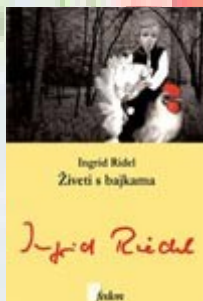
КАМИКАЗЕ : пилоти самоубице / приредио Јован Вагенхалс. - Београд : Центар за изучавање традиције Укронија : Друштво Нова искра, 2010. - 188 стр.

◆ ПРОНАЂИТЕ У НАШЕМ ФОНДУ ◆

ЖИВЕТИ СА БАЈКАМА

Ингрид Ридел
(Избор из текста)

„Била једном једна девојчица (један дечак) од четири или пет година...“ Тај узраст карактеришу догађаји који одређују каснији живот девојчице, односно дечака.

Тако би могла да почне и ваша бајка. Наравно, ја не могу уместо вас наставити да је пишем јер, нити вас познајем нити знам вашу животну историју. Могу међутим, навести примере из сопственог искуства психотерапеута који би вам могли бити од користи, па чак, ако желите, и разјаснити понешто из ваше животне приче.

У трансакционој анализи, чији је оснивач амерички психијатар и психотерапеут Ерик Берн, ради се с омиљеним бајкама и причама из детињства пацијената, које су се показале значајним за њихов каснији живот.

Ако желите, можете покушати да откријете своју животну схему-животни сценарио на примеру бајке „Ханс мој јеж“.

Ако желите да учините нешто више, како бисте потпуно разумели своју животну причу, препоручујем вам да пре него што наставите са читањем и пре него што још једном прочитате ову бајку, запишете по сећању, њен кратак садржај. Та прича треба да буде заиста кратка: забележите, у неколико реченица, само најбитније.

У причама из раног детињства, то јест, из предшколског периода, посебно је упечатљива тема будућег развоја. У том добу деца су веома пријемчљива за све што се око њих догађа: пажљиво посматрају људе са којима долазе у додир, пре свега, мајку, оца, сестре и браћу, и доносе одлуке којих касније, углавном више нису свесна.

Закључке које дете изводи на основу којих се одлучује за одређено понашање називамо његовим зацртаним схемама понашања. Ове схеме одлучујуће су за онај, најпре несвесни, лични животни план, будући да ће се дететове осећајне реакције и начини понашања дограђивати сходно одговарајућим одлукама. Да би се овакав животни сценарио могао „писати“ из дубине душе, дете ће у причама које слуша тражити узор који највише одговарају његовој одлуци. Ако му се, на пример, не поклања довољно пажње, или није довољно вољено, оно се може идентификовати с бајком "Ханс мој јеж" из ње се види да и одбачено дете може пронаћи срећу. Заволеће ову бајку и ако пати што је због болести приморано да дуже остане везано за кућу или кревет: и Ханс је, наиме једног дана одјахао на свом петлу и живео задовољно на врху дрвета.

На тај начин приче и бајке које дете слуша у раном детињству постају узориводиле за његову животну схему. Оно у ликове које му бајка нуди пројектује унутрашњу борбу, наду и веру у могућност избављења.

Стога, када неко пожели да упозна сопствену животну причу, он тада треба да завири у омиљене бајке из детињства: у њима се – за разлику од дугачких прича

из неке књиге – обрађује само једна тема.

Бајка "Ханс мој јеж" показује нам да се необичан поступак у животу може показати изузетно сврсисходним. Сваки човек је јединствен и свако треба да следи сопствени непоновљиви развојни пут. Средишња фигура у бајци јесте дечак који је пола јеж, а пола човек; зато је и његова судбина посебна. Он се понаша необично зато што је и сам необичан. Не осврће се на конвенције и, уместо на коњу, јаше на петлу, док свиње надзире седећи на дрвету уместо – као што је уобичајено – на ливади. Можда и сами прижељкујете овако нешто: да храбро узмете живот у своје руке и да се с пуно поверења препустите судбини. Могло би вам бити узбудљиво да размотрите какве намере судбина има са вама и на који начин можете осмислити сопствени живот.

У старој Грчкој, под речју *даимонион* подразумевала се снага инспирације – божанско надахнуће. Та снага овде је симболизована свирањем у гајде, што омогућује излазак из усамљености.

Демон кога ми видимо у речи *даимонион* означава исту силу, само деструктивну. У овој бајци обе силе симболизују очеви: отац Ханса Мог Лежа који одбацује сина и први краљ који наређује да Ханса убију. Тек од другог краља Ханс Мој Јеж добија признање које, упркос својој необичности, заслужује.

Другим речима, наша највећа снага може постати највећа слабост, а тамо где нам се учини да наслућујемо слабост, може се потајно крити велика енергија. То значи да сви ми располажемо великом количином психичке енергије, али да морамо повести рачуна о томе како да је употребимо у своју корист. Та енергија може нам помоћи да за себе и друге учинимо много тога што живот не спутава него га обогаћује. Тако ћемо, коначно, уз њену помоћ, постати *добитници*. Бити добитник у животу значи развијати се потпуно индивидуално и јединствено: откривати сопствене надарености, подстицати их и, на крају, живети у складу и миру са собом и светом.

Ако хоћемо то да постигнемо, треба да се упознамо с темом, сценаријем сопственог живота, другим речима, да се позабавимо причама које су нас у животу пратиле.

Желим да у овом узбудљивом трагању будете веома знатижељни; оно ће вам тако донети много задовољства.

◆ ДОГАЂАЊА ◆

56. МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА У БЕОГРАДУ

Под сводом највеће хале Београдског сајма 23. октобра су двојица писаца - гост из Мозамбика Мија Кото и домаћин Светислав Басара отворили 56. Међународни београдски сајам књига који се одржава под слоганом "Књиге спајају људе".

Први пут почасни гости Сајма књига у Београду дошли су из чак осам земаља (Португалија, Бразил, Ангола, Гвинеја Бисао, Мозамбик, Источни Тимор, Сао Томе и Принципе и Зеленоортска Острва) у којима се говори португалски језик.

Гостовало је двадесетак писаца, представљено четрдесет преведених књига; међу њима је и роман португалског нобеловца Жозеа Сарамега „Смрт и хирови”, затим „Столарска оловка” Мануела Риваса и „Ходочашће Емануила Сина Божјег” Педра Рожеа Мендеша (“Лагуна”). У издању куће “Клио” представљен је роман “Божји дар” португалског аутора Руија Зинка. „Геопоетика” је за сајам припремила и роман „Два брата” бразилског писца Милтона Хатума.

Португалску књижевност и поезију представио је и „Трећи трг”, који је спремио десетак дела и антологија аутора из Португалије, Бразила и Анголе. Званичан наступ лузофоних земаља на Сајму књига одвијао се под слоганом „Један језик - многе културе”.

Хитови Сајма

- Нови роман нобеловца Орхана Памука „Друге боје” (“Геопоетика”) аутобиографског је карактера. Дирљива и снажна интима преплиће се с темељном вивисекцијом

- политичких (не)прилика Турске, Европе...
- “Прашко гробље” Умберта Ека („Плато“)

Еков роман говори о неколико важних догађаја XX века попут уједињења Италије, афере Драјфус и других.

- “Хамерштајн или непоколебљивост -немачка историја” Ханса Магнуса Енцесбергера (“Прометеј”)

- “Нови светски поредак” Харолда Пинтера (“Архипелаг”)

Реч је о две позне драме овог писца и његовој чувеној нобеловској беседи у којој је на свој британски начин изразио свој књижевни, политички и људски став.

- “Филозоф и војсковођа” Анабеле Лајон (“Алнари”)

Романескна прича о односу Аристотела и Александра Македонског, учитеља и ученика.

Обраћајући се у име осам земаља у којима се говори португалски језик, званични, почасни гост Сајма, један од најпознатијих и најпревођенијих писаца лузофонског региона, Кото је на поетичан начин описао предисторију ширења португалског језика по свим меридијанима.

"Када је пре шест векова Португал испловио из самог себе, у сусрет другим прекоморским земљама, португалски језик већ је био више од обичног балкона с којег се види свет. Португалски је био балкон светова, исход размена и мешања до којих је дошло у самој лузитанској земљи. Најважнију мешавину од свих створило је дугогодишње арапско присуство на Иберијском полуострву. Африка је, на тај начин, у Португалу већ постојала када је Португал испловио ка Африци" започео је своју беседу Кото.

Настављајући, он је казао да се "више него на португалским путовањима по свету, језик сам установио у разноврсној размени и путовањима народа и култура и све је мање био само португалски и претворио се у неку врсту вишејезичног језика, вишеслојног ткања различитих облика, које је помогло да се заснују национални и појединачни идентитети".

Пошто је побројао земље у којима се, не само говори већ сања и воли на истом језику, Мија Кото је нагласио да је "свака од тих земаља посебан ентитет, место на којем живе и друге културе, други језици, друге, различите вере". "Више него архипелаг, тај заједнички ентитет који се овде представља јесте калеидоскоп многоструких идентитета".

Приметивши да ће се током Сајма славити "појединачни гласови који се изражавају на истом језику, Кото је истакао да "сваки писац ствара сопствени универзум и може да представља једино самога себе" па је тако и језик на коме се изражавају само њихов.

Обраћајући се у име осам земаља у којима се говори португалски језик, званични, почасни гост Сајма, један од најпознатијих и најпревођенијих писаца лузофонског региона, Кото је на поетичан начин описао предисторију ширења португалског језика по свим меридијанима.

Пре него што је прогласио да је овогодишњи Сајам књига отвореним, [Светислав Басара](#) је беседу започео у песимистичком тону, цитирајући Освалда Шпенглера, да се налазимо у времену које је "почетак повратка у варварство".

"Са свих страна долазе застрашујућа упозорења да је духовност у кризи, она то у извесном смислу и јесте, али паници нема места: духовност и треба да буде у кризи, духовност, заправо и није ништа друго до непрестано пребивање у кризи и превладавање криза. Са друге стране, ако се само осврнемо око себе, видећемо да је у још већој кризи оно што се духовности противи, дакле варљиви свет меркантилизма, похлепе, необузданог стицања и трошења, који се убрзано распада пред нашим очима", приметио је Басара.

"Неки очекују да из ове велике конфузије настане нови квалитет и ново друштво, можда чак и нова култура. Не делим њихов оптимизам уверен да конфузија и настаје из превеликог очекивања од овог света, из покушаја да се овај свет људским напорима претвори у рај. Али оно што ми улива оптимизам јесте снага са којом се књига одупире насртајима нових технологија и ненаметљива упорност уз чију помоћ опстаје у шаренилу површних задовољстава", поручио је Басара.

◆ АНДРИЋЕВ ДАН ◆

Пре тачно педесет година, 26. октобра 1961. године, саопштено је да је Иво Андрић добитник Нобелове награде из области књижевности

Те 1961. године у најужем избору су, поред Андрића, били и енглески писци Лоренс Дарел и Грејам Грин, Американац Џон Штајнбек и Италијан Алберто Моравија. Андрић је у Стокхолм отишао 5. децембра у друштву супруге Милице, а свечана церемонија доделе Нобелових награда одржана је 10. децембра у дворани Концертне палате Шведске академије. Др Андерс Естерлинг, члан Академије, рекао је Андрићу приликом уручења награде: "Велико је задовољство за Шведску академију да у Вама награди једног вредног представника оног

језичког подручја које до сада није било представљено у листи награђених. Са изражајем наших искрених честитки, ја Вас молим да примите овај знак почасте из руку Његовог величанства краља..."

Иво Андрић се потом обратио својим говором на француском "О причи и причању", који је касније објављен у књизи "Историја и легенда", у оквиру Сабраних дела: "Стога бих желео да тежиште овог кратког излагања поставим, као што је по мом мишљењу право и умесно, на разматрање о причи и причању уопште. На хиљаду разних језика, у најразноличнијим условима живота, из века у век, од древних патријархалних причања у колибама, поред ватре, па све до дела модерних приповедача која излазе у овом тренутку из издавачких кућа у великим светским центрима, испреда се прича о судбини човековој коју без краја и прекида причају људи људима. Начин и облици тога причања мењају се са временом и приликама, али потреба за причом и причањем остаје, а прича гече даље и причању краја нема. Тако нам понекад изгледа да човечанство од првог бљеска свести, кроз векове прича само себи, у милион варијаната, упоредо са дахом својих плућа и ритмом свога била, стално исту причу. А та прича као да жели, попут причања легендарне Шехерезаде, да завара крвнике, да одложи неминовност трагичног удеса који нам прети, и продужи илузију живота и трајања. Можда је у тим причањима, усменим и писменим, и садржана права историја човечанства, и можда би се из њих могао бар наслутити, ако не и сазнати, смисао те историје. И то без обзира на то да ли обрађују прошлост или садашњост."

АНДРИЋЕВА БИОГРАФИЈА

Рођен је 9. октобра 1892. године у месту Долац поред Травника у тадашњој Аустроугарској. Отац му је био Антун Андрић, школски послужитељ, а мати Катарина Андрић (рођена Пејић) и крштен је по римокатоличком обреду (Андрић се највећи део свог живота изјашњавао као Србин). Андрић је без оца остао као двогодишњи дечак - умро је од туберкулозе. Суочавајући се са беспарицом, Катарина Андрић свога јединца даје на чување мужевљевој сестри Ани и њеноме мужу Ивану Матковшику у Вишеград. Гледајући свакодневно витке стубове на Дрини ћуприје, Андрић завршава основну школу, а потом се враћа мајци у Сарајево, где 1903. године уписује Велику гимназију, најстарију босанско-херцеговачку средњу школу. За гимназијских дана, Андрић почиње да пише поезију и 1911. године у „Босанској вили“ објављује своју прву песму „У сумрак“.

У сумрак

„У сумрак певају девојке. Њини су гласови меки и дахну свежином цвећа и љубави. Њина је песма блага, као кад бехар опада. Она има нешто од мојих љубави: давно, гошло и лепо. Она подсећа на сарајске сумраке, кад јабланови сјају у црвену злату, као витке поносне жене. Као румене латице засипају ме гласови. Певају девојке. Певају лепо. То личи на поздрав од старих пријатеља, на спомен онога што проживих у љубави и заносу. Оне певају, у сутон, као срећа моја да ми рупцем маше.

Али срце је моје тамно језеро, кога ништа не диже и у ком се нико не огледа.“

Добивши стипендију хрватског културно-просветног друштва „Напредак“, Андрић октобра месеца 1912. године започиње студије на Мудрословном факултету Краљевског свеучилишта у Загребу. Наредне године одлази у Беч где слуша предавања из историје, филозофије и књижевности, а већ следеће године прелази на Филозофски факултет Јагелонског универзитета у Кракову и интензивно учи пољски језик. Све време пише рефлексивне песме у прози, а у јуну месецу 1914. године Друштво хрватских књижевника у Загребу објављује му шест песама у прози, у панорами „Хрватска млада лирика“.

28. јуна 1914. године, на вест о сарајевском атентату и погибији Франца Фердинанда, Андрић напушта Краков. Одмах по доласку у Сплит, средином јула, аустријска полиција хапси га и одводи прво у шибенску, а потом у мариборску тамницу у којој ће, као политички затвореник, остати до марта 1915. године. Ту, у тамници, интензивно пише песме у прози. По изласку са робије, ондашње власти одређују Андрићу кућни притвор у Овчареви и Зеници, у којем остаје све до лета 1917. године и довршава књигу стихова у прози која ће под називом „Ех Понто“ бити објављена у Загребу 1918. године. У Загребу га и затиче слом Аустроугарске монархије, а потом и уједињење и стварање Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. У данима који непосредно претходе формалном уједињењу, Андрић у тексту „Незвани нека шуте,“ објављеном у загребачким "Новостима" оштро одговара на прве симптоме неслоге у држави која још није ни створена, и позива на јединство и разум.

Незадовољан атмосфером у Загребу, Андрић већ почетком октобра 1919. године почиње да ради као чиновник у Министарству вера у Београду. Интензивно учествује у књижевном животу престонице, дружећи се са Црњанским, Винавером, Пандуровићем, Сибетом Миличичем и другим писцима. Имао је веома успешну дипломатску каријеру - године 1920. постављен је за чиновника у посланству у Ватикану. 1921. године Андрић је постављен за чиновника у Генерални конзулат Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца у Букурешту и у то време објавио је збирку песама у прози „Немири“, и приповетку „Ђорџан и Швабица“ у „Српском књижевном гласнику“. 1922. премештен је на рад у Конзулат у Трсту. Током те године штампа још две приповетке - „За логоровања“ и „Жена од слонове кости“ - и циклус песама „Шта сањам и шта ми се догађа“ и неколико књижевних приказа. Почетком 1923. године он је вицеконзул у Грацу и у јесен 1923. године уписује се на Филозофски факултет у том граду. Током ове године Андрић је објавио неколико приповедака: „Мустафа Маџар“, „Љубав у касабџи“, „У мусафирхани“ и „Дан у Риму“. У јуну месецу 1924. године у Грацу је одбранио докторску тезу „Развој духовног живота у Босни под утицајем турске владавине.“ Исте године појављује се Андрићева прва збирка прича у издању Српске књижевне задруге у којој, поред неких већ објављених у часописима, улазе и нове – „У зиндану“ и „Рзавски брегови“.

1926. године, Иво Андрић бива примљен за члана Српске академије наука и уметности, а исте године у Српском књижевном гласнику објављује приповетке „Мара милосница“ и „Чудо у Олову“. Током 1927. године радио је у конзулатима у Марсеју и Паризу, а наредне године у посланству у Мадриду. Исте године објављена је његова приповетка „Мост на Жепи“, као и приче „Олујаци“ и „Исповед“. Средином следеће године прелази у Брисел, на место секретара посланства, а у Српском књижевном гласнику појављује се његов есеј „Разговор с Гојом“.

Године 1958. у шездесет шестој години, Иво Андрић се венчава са својом дугогодишњом љубављу - Милицом Бабић. Те године објављује приповетке „Панорама“, „У завади са светом“ и једини предговор који је икада за неку књигу написао: уводни текст за књигу Зуке Цумхура „Некролог једној чаршији“. 1961. године добија Нобелову награду. Беседом „О причи и причању“, 10. децембра 1961. године, захвалио је на признању:

„У извршавању својих високих задатака, Нобелов комитет Шведске академије решио је овог пута да писца једне, као што се каже, мале земље одликује Нобеловом наградом која, мерена међународним размерама, значи високо признање. Нека ми је допуштено да, примајући то признање, кажем неколико речи о тој земљи и додам неколико општих разматрања у вези са приповедачким делом које сте изволели наградити." **Моја домовина је заиста `мала земља међу световима`, како је рекао један наш писац, и то је земља која у брзим етапама, по цену великих жртава и изузетних напора, настоји да на свим подручјима, па и на културном, надокнадити оно што јој је необично бурна и тешка прошлост ускратила. Својим признањем ви сте бацили сноп светлости на књижевност те земље и тако привукли пажњу света на њене културне напоре, и то управо у време кад је наша књижевност низом нових имена и оригиналних дела почела да продира у свет, у оправданој тежњи да светској књижевности и она да свој одговарајући прилог."** У марту месецу 1968. године Андрићева жена Милица умире и следећих неколико година Андрић настоји да своје друштвене активности сведе на најмању могућу меру, много чита и мало пише. Здравље га полако издаје и 13. марта 1975. умире.

◆ ИНТЕРВЈУ ◆

Зашто није додељена Андрићева награда Михајло Пантић & Татјана Росић

Михајло Пантић: Бранили смо естетске вредности; **Татјана Росић:** Ускраћивање признања је штетно

Андрићева награда први пут није додељена за 2010. годину, а недавно су чланови жирија, Александар Гаталица, председник, и чланови Михајло Пантић и Слободан Владушић, образложили ову одлуку тиме да Андрићева награда треба да буде додељена само изузетним и целовитим приповедачким остварењима.

У најужем избору биле су књиге Ласла Блашковића, Николе Маловића, Срђана В. Тешина и Андрије Матића. Објашњавајући критеријуме одлуке, члан жирија, писац и критичар Михајло Пантић, у разговору с универзитетском професорком и књижевном критичарком Татјаном Росић, истиче: „Мислили смо на естетску целовитост и довршеност прича, не на тематску целовитост, као и на њихову дубинску, префињену кореспондентност”.

"Политика": Овом одлуком жири је свакако скренуо пажњу на себе више него на естетске критеријуме који су истакнути у образложењу.

Пантић: Наравно, размишљали смо и о томе да ће таква одлука изазвати најразличитије врсте коментара. Од похвала и одушевљења, да смо коначно урадили праву ствар, до апсолутног порицања и нимало духовитог индивидуалног прозивања појединих чланова жирија. Као прво, као писац и као својевремени добитник ове награде, желим да истакнем да жири ни у једном тренутку није говорио о просечности књига прича о којима је било речи. Било би неумесно и неукусно давати такве изјаве о књигама писаца који су већ, у мањој или већој мери, афирмисани. Напротив, констатовали смо да смо у најужем избору имали четири занимљива приповедача, за које мислимо да су неки од будућих добитника ове награде. Међутим, одмах је изронило питање, коме се и зашто додељује Андрићева награда? Истичем, при том, да је ово посебна година, у којој се навршава пун век откако је Андрић дебитовао као писац, и педесет од када је добио Нобелову награду. Требало је, дакле, у овој години наградити књигу која је достојна Андрићевог имена.

"Политика": И установили сте да такве књиге нема?

Пантић: Нажалост, жири је установио да такве, изванстандардне књиге, односно приче, нема. Када уђете у жири Андрићеве награде, прихватате три врсте одговорности. Прва је уважавање критеријума које успоставља Андрићево дело, а ми знамо како је позиционирано у српској култури. Сагласно томе, лако је закључити да није реч о некој обичној награди, какве се додељују у овој земљи малтене сваки дан. Друга одговорност је одговорност за саму традицију те награде. Када погледате то признање од његових првих добитника, видећете да је реч о антологији савремених српских приповедача. Да се ту формирала, у више од деведесет одсто случајева, вертикала новијег српског приповедања. Ако ту награду није добио Борислав Пекић за књигу „Нови Јерусалим“ мислим да ничег инцидентног нема у томе што је нису добили приповедачи који ће је највероватније добити за неку од својих будућих књига. Трећа је одговорност према самом чину награђивања и одговорност према статусу

приповетке у српској књижевности. Приповетка је наш традиционални књижевни жанр, а сви знамо какав је статус приповетке данас. Не мислим на њену вредност, него на њен третман код издавача, код читалаца, у медијском говору о књижевности...

Росић: Мислим да образложење жирија који истиче да није било приповетке ни збирке достојне Андрићевог имена ствара неку врсту празног простора, вакуума између савремене литерарне продукције и литературе која би требало да буде награђена. Чини ми се да вредност Андрићевог дела, као један од неспорних критеријума у избору могућих лауреата награде, недодељивањем награде бива пуристички наглашена, скоро дивинизирана, и да је као таква контрапродуктивна. Пре свега по Андрићево дело и име, јер Андрића претвара у недодирљиву вредност из школске лектире која ће бити поштована, али не и читана. А онда и по књижевну продукцију и сам жанр приповетке. Чин недодељивања награде у вишеструко јубиларној години ствара као неки јаз између Андрића и његове публике, ствара раскол између савремене књижевности и њене традиције, али и њених потенцијалних читалаца. У реакцијама на вест о недодељивању награде између редова стоји питање: каква би то требало да буде књига или писац који заслужују да добију Андрићеву награду?

Пантић: Рецимо „Петријин венац“ Драгослава Михаиловића, „Енциклопедија мртвих“ Данила Киша...

Росић: Да ли је могуће говорити о одбрани приповетке, а да се у оквиру тог жанра не додели награда? Постоји и моменат у вези с новчаним делом награде, питање да ли се он преноси у следећу годину, у које фондове се улаже. Из ових и многих других разлога чудно је да књижевници у жирију нису успели да нађу колегу писца или колегиницу списатељицу којима се могла дати награда. Зар не би било лепо наградити увек неплаћеног писца у српској култури, макар он не био највеличанственији од свих? Ако би требало да се изјасним, рекла бих, у оквиру овогодишње продукције, да прича „Тулумбе и смрт“ Срђана В. Тешина заслужује награду Иве Андрића..

"Политика": Шта се, дакле, даље конкретно постиже овим чином недодељивања

награде? Пантић: О новчаном делу награде не могу да говорим, јер нисам члан Управног одбора Андрићеве задужбине. И ја такође мислим да је приповетка бољи део српске књижевности. Чак бих могао да прихватим и то да је један од нехотичних ефеката ове наше одлуке могући јаз између Андрића и текуће продукције. Међутим, није нама био циљ да Андрића и његово дело „дивинизујемо“ тим чином. Али, установљене вредности се на неки начин морају очувати. Као што Ви, Тања, мислите да можда исте те или сличне вредности морамо преиспитивати. Донекле, свакако. Ипак, у коначном збиру мора да превагне неки конструктивни принцип, афирмација вредности. Зато понављам питање: коме се, како и зашто додељује Андрићева награда? Пракса додељивања Андрићеве награде показује да се она, у претежној већини случајева, није додељивала писцима који су у процесу формирања својих приповедачких опуса. И опет кажем, мене обавезује чињеница да су ту награду до сада добијали најзначајнији српски приповедачи, с формираним прозним световима. Част изузецима који то нису.

"Политика": Да ли су до сада све награђене књиге биле достојне изузетности Андрићевог дела?

Росић: У оквиру своје тезе о канонизацији, односно дивинизацији Андрићевог имена и дела, поменућу и то да је ова награда пре неколико година имала инцидент који је такође имао везе с достојанственошћу. Реч је о награђеном тексту Јовице Аћина „Дневник о вагини”. Иако је Аћинова прича изабрана за најбољу, сматрало се да наслов Аћиновог дела вређа достојанство Андрићеве награде. Аћин је у другом издању променио наслов своје приче. По мом мишљењу, нити је требало имплицитно тражити да се наслов промени, нити га је требало мењати. Истина је да у оквиру политике награђивања, има много комерцијалних награда. И НИН-ова награда је већину књижевних признања довела у питање својим форсирањем одређеног типа романа. Али, да ли се достојанство награде чува згражањем над насловом

који је интегрални део текста?

Пантић: И данашња књижевност се угиба под притиском неолибералне идеологије. Књижевна критика је добрим делом постала вид маркетиншке активности. Уметност у нашем добу евидентно подлеже законима тржишта уметности, односно, савремена уметност је у великој мери облик одговора на социјалне или идеологемске наруџбе. Обрни-окрени, она испуњава стварне или неизговорене жеље одређених, међусобно често конфронтираних, циљних група. Упркос томе, ја и даље мислим да је вредна само она књижевност која је социјално одговорна, која није необавезна игра, забава, тржишна утакмица, робна марка, како год. Која је, пре и после свега, уметност.

"Политика": Награде су толико обезвређене да је тешко поверовати да су у просуђивању пресудни само естетски критеријуми, већ пре клановски...

Росић: Не мислим да је овде реч о клану, већ пре о пуританском односу према Андрићевом делу уопште. Између два рата имамо писаца који су велике књижевне фигуре, али ниједан од њих – ни Црњански, ни Растко Петровић нпр. није на тај начин канонизован. Као да је једино Андрић задужен за достојанство и интегритет наше књижевности. С друге стране, Андрић је и као канонизовани писац, упркос бројним делима која су се њиме бавила, из данашње перспективе непрочитан. Његове велике еротске теме заслужују једно озбиљно психоаналитичко читање, али таквог тумачења Андрићевог дела, међу бројним насловима о њему, нема. Питам се да ли то Андрићеви тумачи нису увидели, или о тамној страни Андрићевог приповедања, која га и чини великим писцем, ништа подробније нису хтели да кажу.

Пантић: Дошло се до хиперестетизације Андрића, генијалност се тражи у свакој његовој реченици, што је погрешно. С друге стране, приговара му се опортунизам зато што је правио компромисе да би сачувао интегритет свог дела. Он јесте заузео, и то заслужено, вредношћу и дубином свога опуса, неспорно место у хијерархији наше књижевности, не због тога што је неком тако било воља и што је то на силу хтео, него стога што култура сама, спонтано, радом различитих фактора, формира такву врсту јаког стереотипа. Чињеница је да ту велики допринос има и Нобелова награда. Није, да кажем и то, до 1975. године било ниједног озбиљног српског књижевног критичара који није написао књигу или студију о Иви Андрићу, као својеврсни доказ својих интерпретативних умећа.

"Политика": Да ли Андрићева Нобелова награда утврђује легитимитет нације и националне књижевности? Да ли нам је недавно таква потврда била поново потребна лажним проглашењем Ћосића за нобеловца?

Росић: Слика српске културе у свету, без обзира на то што ми мислимо да су се ствари после 2000. године промениле, није сјајна. Наиме, ствари се нису битно промениле. Тако иронична хакерска интервенција с вешћу да је Добрица Ћосић добио Нобелову награду разоткрива нашу жељу да неки српски писац коначно поново добије управо Нобелову награду, која има јасне политичке конотације. Уколико би неко успео да понови Андрићев успех то би значило да је српска култура успела поновода се докаже као политички коректна култура. Јер, очигледно, у очима света, српско друштво и култура су друштво и култура једног политички некоректног народа. Та шала с Нобеловом наградом поигравање је с нашом сопственом утопијом да ће наше друштво најзад, макар и посредством књижевности, бити у негостољубивом свету глобалне политике препознато као политички прихватљив партнер, као истински европско друштво.

Преузето из "Политике" 17.X 2011.

◆ НАЈЧИТАНИЈЕ ◆

Теа Обрехт - “ТИГРОВА ЖЕНА”

Млада лекарка, Наталија, покушава да открије истину о смрти свога деде негде на Балкану. Присећајући се прича које јој је приповедао у детињству, Наталија схвата да је можда умро док је трагао за бесмртним човеком, вагабундом за кога се говорило да не може умрети. Настојећи да схвати због чега би се човек који је одувек био рационалан упустио у такву потрагу, наилази на траг који ће је довести до похабаног примерка Књиге о џунгли и необичне приче о тигровој жени. Добитница награде Оринџ за најбољи роман у 2011. години. Бестселер "New York Timesa".

Дафни Калотај - “РУСКА ЗИМА”

Незаборавна прича о путовању једне жене од мрачног света Стаљинове Русије до савременог Бостона и о тајни за коју би све учинила да је сакрије. Нина Ревска, некадашња велика балетска звезда Бољшој театра, дуги низ година је чувала своје тајне. Међутим, двоје људи неће дозволити да прошлост почива у миру: Дру Брукс, радознала млада сарадница бостонске аукцијске куће, и Григориј Солодин, професор руског који верује да јединствени комплет накита можда чува тајну његове властите нејасне прошлости. Заједно, ови случајни партнери почињу да расплићу мистерију која окружује љубавно писмо, поему и огрлицу непознатог порекла, покрећући тако низ откровења чије ће им последице свима променити живот.

Ејбрехам Вергезе - “КАПИЈА СУЗА”

Заносна, егзотична сага која се протеже кроз пет деценија и три континента, прожета забрањеним љубавима и страстима, издајствима и породичним тајнама. Од четрдесетих година прошлог века до данас, од манастира у Индији до теретног брода на путу за Јемен, од запуштене болнице у Етиопији до болничког центра у Бронксу, овај роман је подробна студија о људским односима и заносна породична сага.

Светислав Басара - “МЕИН КАМПФ”

„Mein Kampf“ је назив романа који је ушао у ужи избор за НИН-ову награду 2012. године. То је свакако простор сумње у егзистенцију, али и сфера необичног и оригиналног искуства волшебника и прокажених у коме Басара исписује причу о болничким данима, успоменама, горком искуству и ликовима које је болест и скрајнутост повезала у неку врсту надстварности. Реминисценције појединца у друштвеној и историјској шизофренији, идеолошким експериментима и политичким дубиозама и експериментима овдашњим основа су приче препуне инспиративне сумње у Потемкинова села идеологије и политике, људи, лица и наличја нације која покушава да измисли и домашта истовремено своју прошлост и будућност.

Џон Бојн - “ЗИМСКИ ДВОРАЦ”

Незаборавна прича о љубави између човека који не уме да живи у садашњости и жене која не може да се помири са прошлошћу. „Зимски дворац“ је књига која ће вас увести у тајни свет царске породице Романов и Санкт Петербурга почетком XX века и открити судбину човека који се нашао на прекретници у доба великог историјског преврата у Русији.

◆ ПРЕПОРУЧУЈЕМО ◆

Јухана Тидел - „СЈАЈ ЗВЕЗДА НА ПЛАФОНУ“

Јенина мама има рак. Лечење није било успешно и мама ће ускоро да умре. Да ли се може живети без мајке? Иако у себи носи бол који није лако савладати, Јена, јунакиња књиге „Сјај звезда на плафону“, покушава да се избори с тугом. Њен бурни тинејџерски живот се наставља – ту су проблеми с друштвом, журке, испробавање шминке, сукоби са одраслима у породици. Упркос озбиљној теми, ово није тешка књига. Из ње избија живот у свим својим нијансама. Ово је књига о смрти, али и о жељи да се живот настави. Ово је књига која делује сасвим истинито.

Соња Хартнет - „ДУХОВО ДЕТЕ“

Меди чезне да јој живот буде тајанствен и магичан, попут бајке. А онда једног дана на плажи среће необичног младића, каквог никада до тада није упознала...

„Духово дете“, најновији и по много чему најбољи роман Соње Хартнет, објављен 2007. године, непосредно пре номинације за награду АЛМА, јесте фантастична поетска приповест која нам, на симболичан начин, саопштава велике истине о животу и љубави.

Дубравка Угрешић - „БАБА ЈАГА ЈЕ СНИЈЕЛА ЈАЈЕ“

„Геопоетика“ заједно с још преко четрдесет издавача из целог света, од Северне и Јужне Америке, преко Азије и Аустралије, до свих делова Европе – гради едицију Митови. Носилац идеје од 1999. године јесте шкотски издавач Цанонгате. Ова серија књига састоји се из уводне студије и кратких романа (или краћих прозних форми) наручених посебно за ову едицију. Од писаца је затражено да по слободном избору, како год то желе, изнова испричају већ постојеће и знане митове из било које културе света. Међу ауторима су највећа и најзанимљивија имена савремене светске књижевности. Планови су да едиција потраје макар до своје стоте књиге. „Баба Јага је снијела јаје“ Дубравке Угрешић изгледа као неки дуго очекивани поклон словенском читалаштву.

Кетрин Стокет - „СЛУЖАВКЕ“

Двадесетдвогодишња Скитер се управо вратила кући са студија. Можда има диплому, али ово је 1962. година у држави Мисисипи, и њена мајка неће бити срећна док год Скитер не буде имала бурму на руци. Млада девојка почиње да све више времена проводи са две црне служавке, Мини и Ејбелин. Иако су на први поглед потпуно различите, ове жене почињу рад на тајном заједничком пројекту који ће све три довести у велику опасност. А зашто? Зато што их гуше границе које дефинишу њихов град и време у којем живе. А границе понекад постоје баш зато да бисмо их прелазили...

Мјуриел Барбери - „ОТМЕНОСТ ЈЕЖА“

„Нико никад није могао очекивати да ће ова нежна, забавна књига са филозофском цртом постићи такав невероватан успех. За неке, она је делимично Софијин свет Јустејна Гордера, делимично господин Малосен Данијела Пенака. Друге пак она подсећа на писану верзију „Чудесне судбине Амелије Пулен“. Било како било, читаоци су је прихватили у огромном броју.“

Le Monde

„Формула која је учинила да се више од милион читалаца у Француској заљуби у ову књигу има, поред осталих састојака: интелигентан хумор, префињена осећања, изванредну књижевну и филозофску позадину, писана је са добрим укусом, софистицирана је и садржајна.“

La Repubblica

Информативни билтен

Издавач:

**Градска библиотека у Новом Саду,
Нови Сад, Дунавска 1**

❖
**Главни и одговорни уредник:
мр Милош Панков**

❖
**Уредник Билтена:
Славица Николић**

❖
**Уредник броја:
Клаудија Слечев**

❖
**Сарадници:
Ивана Мијић**

❖
**Дизајн и прелом:
Клаудија Слечев**

**www.gbns.rs
e-mail:gbns@eunet.rs**

Тираж 150

◆ О НАМА ◆

Фондови

- Позајамно одељење *Ђура Даничић* располаже са око 80.000 књига на српском, језицима народности (мађарском, словачком, румунском, русинском) и страним језицима (енглеском, руском, француском, немачком). У том фонду увек ће се наћи нешто што бисте могли да прочитате!
- *Дечје одељење* очекује младе читаоце са много занимљивих књига за разоноду и учење. Компјутер са едукативним играма, ТВ и видео, као и разне креативне радионице, довољан су разлог да деца своје слободно време проводе у Библиотеци!
- У *Читаоници* Градске библиотеке на располагању Вам је богат фонд приручника, научне литературе, периодичних публикације из свих области људског знања и уметности, као и приручне литературе на страним језицима.
- *Информационо – реферални центар* члановима Библиотеке омогућава бесплатан приступ Интернету, стручну помоћ у претраживању електронских извора и тематско претраживање Интернета и база података Кобсон, Ебарт и Индок.
- Нашим члановима који се баве истраживачким радом препоручујемо фондове *Завичајне збирке*, која има карактер музејске збирке – сакупља и чува стару и ретку књигу и периодику везану за Нови Сад.
- Поред ових, у саставу Библиотеке и Вама на располагању налази се још 20 огранака у граду и околним насељима.

КАТАЛОЗИ

- Самостално или уз помоћ библиотекара можете да користите информативна средства Библиотеке – лисне каталог и Електронски централни каталог.
- На терминалу у Огранку *Ђура Даничић* омогућено Вам је да сами претражујете базу података Градске библиотеке.

УПИС

- Упис у било који огранак Библиотеке омогућава Вам коришћење свих фондова Градске библиотеке, али не у исто време. Чланарина важи годину дана од дана уписа.

ПОЗАЈМЉИВАЊЕ

У свим огранцима Градске библиотеке можете позајмити највише три књиге одједном, од тога само једну лектуру. Књиге се издају најдуже на 20 дана.

РЕЗЕРВАЦИЈА КЊИГА

- Ако је књига коју желите да прочитате тренутно заузета, можете је резервисати у огранку у којем сте члан.

НОВЕ КЊИГЕ - ОКТОБАР

001/009 ОПШТА ГРУПА

ВИДОСАВЉЕВИЋ, Александар

Археологија календара : (од велике сеобе до данас)

005 МЕНАЦМЕНТ

ДЕФО, Данијел

Оглед о пословима

1 ФИЛОЗОФИЈА

ВАРВАРА, Владимир

Етика неприхватања смрти

13 ОКУЛТИЗАМ

БОГДАНОВИЋ, Јован

Визије праведника

159.9 ПСИХОЛОГИЈА

ЈЕРОТИЋ, Владета

Новосадски разговори

Препознати Христа

ХЕР, Роберт Д.

Без савести : застрашујући унутрашњи свет психопата око нас

16 ЛОГИКА

ПОПКИН, Ричард

Историја скептицизма од Савонароле до Бејла

2 РЕЛИГИЈА

АСТОН, Вилијам Георг

Шинтоизам : древна религија Јапана

ШАХОВСКОЈ, Јован Алексејевич

Сапутници на путу за Дамаск : о не приметним делатницима апостолског времена : размишљања уз Дела апостолска

316 СОЦИОЛОГИЈА

АРИТОНОВИЋ, Ивана М.

Српске жене на Косову и Метохији у ратном окружењу : српска породица и последице мартовског погрома 2004. године

ЛАТУР, Бруно

Никада нисмо били модерни : есеј из симетричне антропологије

МИЋУНОВИЋ, Драгољуб

Историја друштвених теорија. 2

РАНА америчка социологија

РАНА америчка социологија : 1892-1914.

СОКОЛОВСКА, Валентина

Акултурација етничких група у Војводини

ТОДОРОВ, Цветан

Страх од варвара : с оне стране судара цивилизација

32 ПОЛИТИКА

ВАСИЋ, Ненад

Косовске алтернативе : политички плурализам од 1989. до преговора у Рамбујеу 1999. године

ЈОВИЋ, Борисав

Политички лавиринт деведесетих : интервју британској телевизији ВВС

КОЛЕКТИВНА динамика етничких...

КОЛЕКТИВНА динамика етничких заједница у Војводини

КРУНИЋ, Бошко

Деценија замора и раскола

МАРКОВИЋ, Миленко

Огледи о националном и демократском питању : постјугословенски случај Србије

ПУДАР, Момчило

Свет без господара

34 ПРАВО

КЛАУС, Вацлав

Европа и ЕУ : поглед политичара и поглед економисте

МОЛНАР, Александар

Сунце мита и дугачка сенка Карла Шмита : уставно злоупотреба Србије у првој деценији XXI века

СЛОВИЋ, Срђан

Људска права, КЕБС/ОЕБС и косовска криза

35 ВОЈНЕ НАУКЕ

ПЕТРОВИЋ, Зоран

Геополитика енергије : [битна развојна компонента друштва у XXI столећу

39 ЕТНОЛОГИЈА

БАНДИЋ, Душан

Народно православље

61 МЕДИЦИНА

ФОТИНА, Лариса

Лора : пут младости и здравља : други корак

7 УМЕТНОСТ

БОГДАНОВИЋ, Коста

Лице и лик у визуелној култури

ЂУРИЋ, Владимир

Каталог новог света

72 АРХИТЕКТУРА

ЛАЗИЋ, Радослав

Луткарски theatrum mundi : мала театрологија луткарства

78 МУЗИКА

Партибрејкерс : срце куца ту је

УВОД у Вагнера

УВОД у Вагнера : [Бодлер, Сајмонс, Шо]

791 ФИЛМ

БЕК, Антоан де

Нови талас : портрет једне младости

792 ПОЗОРИШТЕ

БЕЖАР, Морис

Писма младом играчу

794/799 СПОРТ

ГАЛЕТИЋ, Владимир

Спорт и здравље

81 ЛИНГВИСТИКА

БУГАРСКИ, Ранко

Језик и идентитет

НЕВЕКЛОВСКИ, Герхард

Српске и јужнословенске теме

ХЛЕБЕЦ, Борис

Општа начела превођења

82 КЊИЖЕВНОСТ УОПШТЕ

БАЈАР, Пјер

Антиципирани плагија

БАРТ, Ролан

Лекција : приступно предавање на Колеж де Франсу,

одржано 7. јануара 1977. године

БАХТИН, Михаил Михаилович

Рани списи

БЕРТОЛО, Константино

Гозба угледника : о читању и критици

ВЛАДИВ-ГЛОВЕР, Слободанка

Поетика реализма : Достојевски, Флобер, Толстој

ЈАШОВИЋ, Предраг

Притоке књижевности Косова и Метохије

КОЗАК, Криштоф Јацек

Привлачна фаталност : субјект и трагедија

РАДОЈЧИЋ, Саша

Стапање хоризоната : песништво и интерпретација песништва у филозофској херменеутици

82-1(082.2)

ROCK Varock

ROCK Varock : антологија рок поезије

82-2

ТРИ европске драме

ТРИ европске драме

82-36(082.2) АНТОЛОГИЈЕ

ФЕСТИВАЛ кратке приче Кикинда Шорт (3; (Кикинда ; 2009)

Кратка прича Аустрије, Босне и Херцеговине, Бугарске, Хрватске, Мађарске, Пољске, Словеније, Србије, и Велике Британије

ФЕСТИВАЛ кратке приче Кикинда Шорт (4; (Кикинда ; 2010)

Кратка прича Шкотске, Србије, Словеније, Македоније, Мађарске, Хрватске, Босне и Херцеговине

821...(091) ИСТОРИЈА КЊИЖЕВНОСТИ МИЛОШЕВИЋ, Петар

Сторија српске књижевности

821...-1 ПОЕЗИЈА

ВИТЕЗОВИЋ, Милован

Слободније од слободе

ВОЈВОДИЋ, Момир

Гладна гора

ГАЛЕТИН, Милош

Јабука гори

ГРАБОВАЦ, Симон

Повратне песме

ДЕДОВИЋ, Драгослав

За клавир и Диџериду : изабране и нове песме

ДИМОСКИ, Славе Ђорђе

Мерач речи

КРАГУЈЕВИЋ, Тања

Мотел за збогом

ЛАБУДОВИЋ, Горан

Небеска соа

МАРКОВИЋ, Вито

Ватра под снегом

МЛАДЕНОВИЋ, Драгана

Родбина

МИЛИВОЈЕВ, Саша

Кад свитац одлети

НАВРОЦКИ, Александер

Поводац

НОВАКОВИЋ, Душко

Кад ћемо светла погасити

ПАВЛОВИЋ, Миодраг

Несразмере старе и нове : избор из нових књига и нове песме

ПАЧИЋ, Јован

Сочињенија песнословска

РАДУН, Виктор Теон

Јаје једнорога : (календар непрекинутих визија чистоте у четири шифре)

САВИЋ-РЕБАЦ, Аница

Најлепше песме Анице Савић Ребац

СИВЕРИ, Јанош

Распустина : [изабране песме]

СЛАДОЈЕВ, Спасенија

Траг : триптих о завичају

СУДАРСКИ РЕД, Ђорђе

Поезија : 1972-1980.

ХЕЛДЕРЛИН, Фридрих

Одабране песме

821.1...-1(082.2) АНТОЛОГИЈЕ

АНТОЛОГИЈА Бранкове награде

АНТОЛОГИЈА Бранкове награде : 50. пут : 1954-2010.

ПОЕЗИЈА енглеског романтизма

ПОЕЗИЈА енглеског романтизма

СПОМЕНИЦА Бранислава Петровића

СПОМЕНИЦА Бранислава Петровића

Улазница

УЛАЗНИЦА = Eintrittskarte : Србија:

Панорама песништва

21. века : = Serbien: Panorama der Lyrik des

21. Jahrhunderts

821....-2 ДРАМЕ

ДАНИС, Данијел

Певање сокојала ; и Дражење стеновитих

паса : отворена сцена

ЈАКШИЋ, Милета

Урок : фантастична драма

ЈЕЛИНЕК, Елфриде

Рехниц : (Анђео уништења)

ПАВЛОВИЋ, Радослав

Београдски комади

Краљица жанрова

Мој рођак са села : телевизијски

роман. Књ. 1

САНГОМА, Маја

Симбол наше победе

821.1..-3 ПРОЗА

БОГДАНОВИЋ, Јован

С' друге стране сјаја таме : циганска

молитва

ПАВЛОВИЋ, Миодраг

Рука од пепела

821....-31 РОМАНИ

АДОЛФСОН, Ева

Једна мала прича

АСИМОВ, Исак

Богови лично

БАЈОВИЋ, Бранко

Сила : пут у завичај

БЕГБЕДЕ, Фредерик

Француски роман

У помоћ, молим за опроштај

БЕРН, Јуџин

Повратак у ССАД

БЕРНХАРД, Томас

Аутобиографски списи

БУЊИН, Иван Алексејевич

Живот Арсејева

ГРИГОРИЈЕ, Дурић

Лазар

ДОМАЗЕТ, Сања

Acqua alta

ИНЕРХОФЕР, Франц

Лепи дан

ЈЕВТИЋ, Бранислав

Кавез од златне чипке

КАДЕФОРС, Сара

Близу је далеко

Шандор и Ида

КРИСТИ, Агата

Поаро: Рани радови

Паркер Пајн на делу

Партнери у злочину

ЛИН, Тао

Иииии иии ииии

ЛИХЕЈН, Денис

Затворено острво

МАРТИНЕЗ-БЕЉИ, Лаура

Ако те више никада не видим

МИСЕ, Алфред де

Исповест једног детета века

МОПАСАН, Ги де

На води

МУРАКАМИ, Рју

У мисо супи

НЕОФ, Ерик

Невиђено добро

ОВИДИЈУ КИРОВИЋИ, Еуђен

Продане душе

ПЕШИЋ, Стеван

Сарат и Випули

ПИЊЕЈРО, Клаудија

Удовице четвртка увече

ПОРТИС, Чарлс

Човек звани храброст

ПРИЛЕПИН, Захар

Сањка

РИСОЈЕВИЋ, Ранко

Господска улица = Herrengasse

РИСТОВИЋ, Миодраг

Два града и четири времена

РОБИНСОН, Мерилин

Галад

РОМЧЕВИЋ, Небојша

Летњи дан до подне

РУДАН, Ведрана

Дабогда те мајка родила

САВИЋ, Милисав

Чварчић

СТАНОЈЕВИЋ, Бранислав

Кота 69

ТАНИЗАКИ, Џуничиро

Слепчева прича

ЋИРБЕС, Рафаел

Крематоријум

ФАНТЕ, Џон

Пуна живота

Снови са Бункер Хила

ЧИБРАРИО, Бенедета

Вино боје љубави

ШАРЧЕВИЋ, Слађана

Друго лице љубави

ШВАРЦ, Георге

Болница

821...-34 ПРИПОВЕТКЕ

АЛМАЖАН, Славко

Заумне приче

БУЊИН, Иван Алексејевич

Господин из Сан Франциска : изабране приче 1894-1920.

Сунчаница : изабране приче 1920-1927.

Тамни дрвореди

Три рубље : сабране приче 1927-1952.

ГОГОЉ, Николај Васиљевич

Одабрана проза : приче и исписи

ДИВЉАК-АРОК, Гордана

Прилози за аутобиографију

МАКДОНАЛД, Ијан

Књига изгубљених снова

МАРКОВИЋ БЕЛИ, Радован

Приче

МИЛИЋЕВИЋ, Вељко

Најлепше приповетке Вељка Милићевића

МИХАИЛОВИЋ, Драгослав

Преживљавање

НЕШИЋ, Милан

Повратна банатска карта

НУШИЋ, Бранислав

Најлепше приче Бранислава Нушића

СТОЈИЉКОВИЋ, Дејан

Лева страна друма

ТОЛСТОЈ, Лав Николајевич

Отац Сергије : изабране хришћанске приче

821....-34(082.2) АНТОЛОГИЈЕ

НАДОМАК Витлејема

НАДОМАК Витлејема : румунска кратка проза XX века : антологија

АНТОЛОГИЈА савремене грчке...

АНТОЛОГИЈА савремене грчке женске приче

821....-36 КРАТКЕ ПРИЧЕ

ДОВЛАТОВ, Сергеј Донатович

Бележнице

ИГЊАТОВИЋ, Александар

Тајне српског цвет-сета

821....-4 ЕСЕЈИ

БЕЛАНЧИЋ, Милорад

Филозоф не сме да иде у Сиракузу : зачарани круг филозофије

БОЖОВИЋ, Ратко

Тишина доколице

ИВАНОВИЋ, Иван

Како упокојити Драинца : антрополошки циклус. Књ. 3

ЈОШИДА, Кенко

Записи у доколици = Цуредзурегуса

ПЕТКОВИЋ, Новица

На извору живе воде : из оставштине

ХАМВАШ, Бела

Историја и апокалипса

АНТОЛОГИЈА француског есеја

АНТОЛОГИЈА француског есеја

821....-6 ПИСМА

ДИРЕР, Албрехт

Путовања у Венецију и по Низоземљу

821....-82 МЕШОВИТА ДЕЛА

АКУЊИН, Борис

Цео свет је позорница

ВАЛЕРИ, Пол

Медитеранска надахнућа : огледи и погледи

ЗАМЈАТИН, Јевгениј Иванович

Москва-Петербург

ЈЕМЕЉАНОВА, Ирина

Легенда Потаповске улице : Борис

Пастернак, Аријадна

ЈОСИЋ ВИШЊИЋ, Мирослав

У другом кругу. Књ. 2, Маргина

ТАГОРЕ, Рабиндранат

Изабрана дела

ЋОСИЋ, Бора

Mixed media

821....-83 РАЗГОВОРИ

ВЕЛИКИЋ, Драган

39,5°

ГАДАМЕР, Ханс-Георг

Васпитање, то је васпитати себе

ПЕТКОВИЋ, Радослав

Догађај године

821....-84 АФОРИЗМИ

ЈОВАНОВИЋ, Раде

Из црвене Бановине : еротски афоризми

ХАМАРШЕЛД, Даг

Путокази

821....-92

ВИТУ, Фредерик

Речник заљубљеника у мачке

МИНОВИЋ, Живорад

Улични биограф : књигом на књиге Славољуба Ђукића

821....-94 МЕМОАРИ

БАТИНИЦА, Душан

Најузгреднији записи

БУЊИН, Иван Алексејевич

Проклети дани

ДЕЛАКРОА, Ежен

Сликање живота : изабране странице Дневника

ЖИВКОВИЋ, Никола

Берлински записи : (1986-1988). Књ. 2

МАН, Катја

Моји ненаписани мемоари

СТЕВАНОВИЋ, Видосав

Дневник самоће : избор фрагмената 1988-1993.

ШАХОВСКОЈ, Јован

Алексејевич, архиепископ

Успостављање јединства : успомене

ШИПОВАЦ, Недељко

Јеврејка Бехара : сарајевска легенда

821....-97 РЕЛИГИЈСКИ ТЕКСТОВИ

ИЉИН, Иван Александрович

Загледан у живот : књига промишљања

свакодневице

Поглед у даљину : књига промишљања и надања

Појуће срце : књига тихих сазрцања

821....-992 ПУТОПИСИ

ВУЧКОВИЋ, Радован

Читање градова : дневник путовања

ДАРЕЛ, Лоренс

Размишљања о морској Венери : водич по крајолику Родоса

НУШИЋ, Бранислав

Бен Акибино путовање по Европама : (1908)

821...09 КЊИЖЕВНА КРИТИКА

5 новембар

5 новембар = 5 новембар : година прва

БОЈОВИЋ, Злата

Стари Дубровник у српској књижевности

ГРОЛ, Милан

Кроз књиге и догађаје

ДИ ЛЕЛИО, Ана

Битка на Косову у албанском епу

И ТАМНО ...

И тамно и дубоко : критика о песништву

Мирослава

Тодоровића

ИВАНОВИЋ, Драгица С.

Освешћени заборав : иманентна поетика Бранка Миљковића

КАТАНИЋ, Ксенија

Записи

КРИТИКА критике

КРИТИКА критике : критичари о делу Радомира В. Ивановића

МАКСИМОВИЋ, Горан

Комедиографски Орфеј и други огледи

МИЛАНОВИЋ, Александар

Језик српских песника

МИЛАНОВИЋ, Вујадин

Хамлет у српској књижевној критици : од почетака до 2000.

МИЛОВИЋ, Милован

Стојан Новаковић о народној књижевности

МИХАИЛОВИЋ, Драгослав

Пут по непроходи : зборник

НОВАКОВИЋ, Александар

Разбијено словенско огледало или

Словени као драматис

персоне у драмама енглеског говорног подручја : (1878-1990)

ПОГЛЕД НА ДВЕ...

Поглед на две обале : о лирској и драмској поезији Љубомира Симовића : зборник радова са научног скупа

Пјесничка ријеч на извору Пиве

ПОПОВИЋ-СРДАНОВИЋ, Дубравка

У тмини на осматрачници : поезија,

историја, политика:

огледи о америчкој поезији 20 века

РАИЧЕВИЋ, Горана

Кротитељи судбине : о Црњанском и Андрићу

РЕБИЋ, Чедомир

Књижевна дјелатност Срба у помјереним културним центрима

УДИЦКИ, Снежана

Замена родног идентитета и мотив прерушавања у

Шекспировим комедијама

ХАЏИ ТАНЧИЋ, Саша

Шест прозора и

хоризонт : карактеризација и мотивација

код старих српских романописаца и

приповедача

ШИПОВАЦ, Неђо

Иво Андрић у Херцеговини : (овдје нам је добро, господине)

91 ГЕОГРАФИЈА

ЂУРЧИЋ, Слободан

Насеља Војводине : географска синтеза

929 БИОГРАФИЈЕ

БОНА, Доминик

Клара Малро : било нас је двоје

ГАВРИЛОВИЋ, Слободан

Живојин Павловић између догме и критике : биографија

ЈЕВТИЋ, Милош

Поднебље духа : разговори са мислиоцима

ПЕТРОВИЋ, Сретен

Сретен Петровић : на раскршћу путева : разговори и библиографија

РАДИЋ, Радивој

Константин Велики : надмоћ хришћанства

СОКОЛОВ, Борис Вадимович

Барон Унгерн : црни коњаник

94 ИСТОРИЈА

Камиказе

КАМИКАЗЕ : пилоти самоубице

ПОПОВ, Чедомир

Грађанска Европа : (1770-

1914). Друштвена и политичка

историја Европе : (1871-1914)

Грађанска Европа : (1770-1914). Основи

европске историје XIX века : (1770-1815)

Грађанска Европа : (1770-1914). Политичка историја Европе

: (1815-1871)

94(497.1) ИСТОРИЈА

ЗАРКОВИЋ, Весна

Афера у Ибарском Колашину 1901-1902. године